

LEEFT U IN EEN WOESTIJN?

hjms

Geliefde broeders en zusters, de hierna volgende boodschap is voor sommigen van de lezers van deze website wellicht onaangenaam of pijnlijk. Maar dat zijn vele doktersbehandelingen ook. Er is geen dokter of chirurg, die ons doelbewust wil pijnigen. Zo ook zeer zeker onze hemelse Dokter Jezus Christus niet. Neen, elke boodschap die Hij ons geeft, toont ons Zijn grote liefde en is bedoeld om ons gezond en vruchtbaar te maken. Want Hij verlangt om ons eens in de hemel welkom te mogen heten. Opent u daarom nu uw hart voor Zijn Woord.

In ons oude leven waren wij grote zondaren! Onrein! Geestelijk naakt door onze vele zonden en verslavingen! We waren walgelijk om te zien! Veracht en diep verloren in onze vleselijke, onreine wellusten! We leefden een egoïstisch, wereldlijk leven, voortdurend voortgedreven door onze materiële en vleselijke begeerten. We waren als mislukte werkstukken van de pottenbakker. Totaal mislukt en daarom maar naar buiten weggegooid op de stinkende mesthoop. We lagen daar maar hopeloos en hulpeloos in de vieze drek en de modder. Niemand had meer werkelijke aandacht voor en medelijden met ons.

Tótdat Jezus voorbij kwam en ons daar zag liggen!

Oh, prijst God voor Zijn grote liefde en genade. Jezus zag ons liggen. En Hij wist meteen, dat onze zaak toch nog niet hopeloos verloren was. Zijn kunstenaarsogen, de ogen van de Meester, zagen en ontdekten dat Hij van ons tóch nog iets moois, een prachtig sieraad, zou kunnen maken. Zijn gevoelige hart stroomde vol van liefde en medelijden, toen Hij ons daar zo zag liggen. En Hij besloot zelfs om voor ons de hoogste prijs te betalen, Zijn eigen Bloed.

Ezech. 16:4-6 – “En aangaande uw geboorten: ten dage, als gij geboren waart, werd uw navel niet afgesneden; en gij waart niet met water gewassen, toen Ik u aanschouwde; gij waart ook geenszins met zout gewreven, noch in windselen gewonden. Geen oog had medelijden over u, om u een van deze dingen te doen, om zich over u te erbarmen; maar gij zijt geworpen geweest op het vlakke des velds, om de walgelijkheid van uw ziel, ten dage, toen gij geboren waart. Als Ik bij u voorbijging, zo zag Ik u, vertreden zijnde in uw bloed, en Ik zeide tot u in uw bloed: Leef; ja, Ik zeide tot u in uw bloed: Leef!”

Mijn broeders en zusters, welk een indringend schaduwbeeld kunnen we in dit schriftgedeelte over onze eens zo diep verloren zondestaat ontdekken. In eerste instantie slaat het op de zondestaat van Juda, in het bijzonder Jeruzalem. Maar het verwijst ook naar ons, die uit genade op weg zijn naar het hemelse Nieuwe Jeruzalem, de Bruid van Christus.

Jezus had ons zo oneindig lief (Joh. 13:1). En toen Hij ons zo diep verloren in de wereld, op het vlakke des velds, zag liggen, redde Hij ons. En Hij bracht ons tot leven. Hij zei: “Leef!”

Jezus waste ons rein van onze zonden. Hij gaf ons de schone en schitterende kleding van Zijn rechtvaardigheid, Hij zalfde ons met de olie van de Heilige Geest. En Hij sloot met ons een verbond en maakte ons tot de Zijne.

Ezech. 16:8-14 – “Als Ik nu bij u voorbijging, zag Ik u, en ziet, uw tijd was de tijd der minne; zo breidde Ik Mijn vleugel over u uit, en dekte uw naaktheid; ja, Ik zwoer u, en kwam met u in een verbond, spreekt de Heere HEERE en gij werdt de Mijne. Daarna wies Ik u met water, en Ik spoelde uw bloed van u af, en zalfde u met olie. Ik bekleedde u ook met gestikt werk, en Ik schoeide u met dassenvellen, en omgordde u met fijn linnen, en bedekte u met zijde. Ook versierde Ik u met sieraad, en deed armringen aan uw handen, en een keten aan uw hals. Desgelijks deed Ik een voorhoofdsiersel aan uw aangezicht, en oorringen aan uw oren, en een kroon der heerlijkheid op uw hoofd. Zo waart gij versierd met goud en zilver, en uw kleding was fijn linnen, en zijde, en gestikt werk; gij at meelbloem, en honig, en olie, en gij waart gans zeer schoon, en waart voorspoedig, dat gij een koninkrijk werd. Daartoe ging van

u een naam uit onder de heidenen om uw schoonheid; want die was volmaakt door Mijn heerlijkheid, die Ik op u gelegd had, spreekt de Heere HEERE.”

Maar, broeders en zusters, helaas vallen vele kinderen Gods na hun bekering en verlossing opnieuw af van hun geestelijke standaard. Zij leiden geen leven van geestelijke overwinningen, maar een leven van voortdurende nederlagen.

Oh, hoe herkenbaar menselijk is dit toch! Als het goed met ons gaat, dan zijn wij, mensen, immers steeds geneigd om onze lieve Heiland en Verlosser Jezus Christus weer de rug toe te keren?

Hoe komt dit toch? Omdat wij na de zondeval van Adam en Eva van nature ondankbare en egoïstische schepselen zijn geworden. Het zit in ons! Na onze bekering en onze wedergeboorte zijn onze zonden wel vergeven en zijn wij kinderen Gods geworden, maar onze oude, vleeselijke en rebelse natuur kleeft nog aan ons. Daarom moet ons nieuwe leven in het volgen van Jezus een leven in heiligmaking zijn, waarin wij door het geloof met Zijn hulp en met de hulp van de Heilige Geest strijden tegen ons vlees om te overwinnen (Col. 3:5-10; 1 Thess. 4:3-4; Hebr. 12:14-16). Na onze bekering begint de geestelijke strijd pas echt. Laten we Col. 3:5-10 eens lezen, waarin Paulus spreekt tot bekeerde kinderen Gods:

“Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererie, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst. Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid; In dewelke ook gij eertijds hebt gewandeld, toen gij in dezelve leefdet. Maar nu legt ook gij dit alles af, namelijk gramschap, toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil spreken uit uwen mond. Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken, En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft; “

Voeren wij werkelijk in het geloof deze strijd? Met Jezus? Of berusten wij in onze vele zwakheden? Jezus gaf niet alleen Zijn Bloed voor onze bekering en de vergeving van onze oude zonden. Neen, Zijn Bloed is ook machtig om ons krachtig te helpen en te reinigen in ons nieuwe leven en om ons een behouden aankomst in de hemel te geven. Hiervoor wil Jezus ons voortdurend bijstaan.

Maar wij mensen zijn van nature altijd kien en alert op onze eigen pleziertjes. Altijd bereid om ons eigen vlees te strelen en te voeden. In principe interesseren de geestelijke dingen ons niet zo, zodat wij geneigd zijn om met de wereld te koketteren. In bijbelse taal wordt dit echter geestelijke hoererie genoemd.

Ezech. 16:15 en 49 – *“Maar gij hebt vertrouwd op uw schoonheid, en hebt gehoereerd vanwege uw naam; ja, hebt uw hoereries uitgestort aan een ieder, die voorbijging; voor hem was zij. Ziet, dit was de ongerechtigheid uwer zuster Sodom; hoogmoed, zatheid van brood en stille gerustheid had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de hand des armen en nooddriftigen niet.”*

Broeders en zusters, uit deze verzen verstaan wij dat ná onze bekering onze zonden vooral te maken hebben met hoogmoed en stille gerustheid (Wie doet ons nu wat!!!! Onze zonden zijn toch vergeven? We gaan toch regelmatig naar de kerk?), met geestelijke hoererie en met zatheid van brood. Dat wil zeggen dat we eigenlijk wel genoeg hebben en beu zijn van het Woord van God.

Er is overigens in dit verband nóg een zonde, namelijk ondankbaarheid jegens onze Redder en Zaligmaker.

Wanneer wij in zulk een treurige situatie verzeild zijn geraakt, dan zijn wij aanbeland in een geestelijke woestijn. In een leven waarin alles droog en dor is en waarin we voortdurend mopperen en zondigen. Nét zoals het volk van Israël op hun reis door de woestijn ook deed. Steeds weer tergdien zij God. Zij vervielen voortdurend in hoererie, zij waren zat van het Manna, het Voedsel uit de hemel. Zij geloofden niet meer in een veilige aankomst in het Beloofde Land.

Het op onbekeerlijke wijze blijven koketteren met de wereld, dus het voortdurend geestelijk hoereren, kan een vreselijk gevolg hebben, namelijk dat Jezus tegen ons moet zeggen dat Hij Zichzelf niet meer als onze Man beschouwt. Indien Hij ons loslaat zodat Zijn beschermen-de handen niet meer over onze levens zijn, dan worden wij helaas weer precies zo, als toen Hij ons voor het eerst op die stinkende mesthoop vond. Namelijk naakt en vies en vuil! En dor en droog zoals een woestijn!

Hos. 2:1-2 – *“Zegt tot uw broeders: Ammi, en tot uw zusters: Ruchama. Twist tegen ulieder moeder, twist, omdat zij Mijn vrouw niet is, en Ik haar Man niet ben; en laat ze haar hoererijen van haar aangezicht, en haar overspelerijen van tussen haar borsten wegdoen. Opdat Ik ze niet naakt uitstroepe, en zette ze als ten dage, toen zij geboren werd; ja, make ze als een woestijn, en zette ze als een dor land, en dode ze door dorst;”*

Wat heeft onze lieve Heiland Jezus Christus ons toch gezegend in ons leven. Maar is er überhaupt nog wel dankbaarheid voor hetgeen Hij voor ons heeft gedaan? Hebben wij wel enig idee, hoeveel pijn er in Jezus' hart is, als het vuur van liefde in ons hart voor Hem is gedoofd en wij maar blijven hoereren met de wereld? Verstaan wij wel de teleurstelling in Zijn hart, begrijpen en voelen wij wel Zijn pijn als Hij moet zeggen (Hos. 2:7): *“Zij bekennt toch niet, dat Ik haar het koren, en den most, en de olie gegeven heb, en haar het zilver en goud vermenigvuldigd heb, dat zij tot den Baäl gebruikt hebben.”*

Jezus zegt: *“Ik heb alles voor haar gedaan, Ik heb haar alle zegeningen gegeven. Maar tóch bekennt zij niet, dat Ik haar Zegenaar en haar Redder ben”.*

Wat een tragedie is dit! Dit is de reden dat wij in de dorre woestijn zijn terecht gekomen en dor zijn geworden. Ja, wat méér is, dat Hij ons Zelf in die woestijn heeft gebracht.

Indien wij dit bemerken, dan moeten we heel erg oppassen en de juiste keuze maken. Want óf we blijven koketteren met de wereld, óf we luisteren naar Jezus' stem. Laten we erg voorzichtig zijn, want voor we er erg in hebben, zijn wij tot Zijn vijand geworden.

Jak. 4:4 – *“Overspelers en overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld.”*

Ik wil ook graag dezelfde tekst nog eens uit de Amplified Bible citeren: *“You are like unfaithful wives having illicit love affairs with the world and breaking your marriage vow to God. Do you not know that being the world's friend is being God's enemy? So whoever choses to be a friend of the world, takes his stand as an enemy of God.”*

Voor degenen onder ons die het Engels wellicht niet geheel machtig zijn, geef ik de vertaling: *“Jullie zijn als ontrouwe echtgenotes die ongeoorloofde liefdesaffaires met de wereld hebben en die de huwelijksseed aan God verbreken. Weten jullie niet dat het zijn van een vriend van de wereld jullie tot een vijand van God maakt? Zo dan, ieder die er voor kiest om een vriend van de wereld te zijn, plaatst zichzelf in de positie als een vijand van God”.*

Broeders en zusters, duidelijker kan het haast niet. Als wij vriendschap met de wereld blijven onderhouden, waardoor we geestelijk met de wereld blijven hoereren, onder andere door de verlangens van ons oude vlees te blijven onderhouden en strelen, dan worden we vijanden van God.

Maar dan hebben we beslist de verkeerde keuze gemaakt. Immers, welk zinnig mens wil toch God als vijand hebben?

Maar we kunnen ook de goede keuze maken! Zodra we bemerken dat we dor en droog in ons geestelijk leven zijn geworden, moeten we onszelf goed onderzoeken en weer gaan luisteren naar Gods' stem en ons bekeren.

Want hierom heeft Hij ons in die droge woestijn gebracht. Opdat wij Hem zullen gaan missen en zullen gaan beseffen, dat wij niet zonder Hem kunnen. Opdat we tot Hem zullen roepen. Hos. 2:13-15 – *“Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken. En Ik zal haar geven haar wijngaarden van daar af, en het dal Achor, tot een deur der hoop; en aldaar zal zij zingen, als in de dagen harer jeugd, en als ten dage, toen zij optoog uit Egypteland. En het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE, dat gij Mij noemen zult: Mijn Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baäl!”*

Als we tot Hem roepen, dan zal Hij ons horen. En als wij ons bekeren, zal Hij van het dal van Achor, dat dal van verdriet, beroering, moeite, zorgen en onrust, een deur van hoop maken. Dan zal Hij ons nieuwe wijngaarden van diepe vreugde, vrede en overvloeiende volheid in ons hart geven. Zó geweldig is onze dierbare Jezus, onze komende Hemelbruidegom.

Tot besluit van deze boodschap wil ik graag het gehele hoofdstuk 35 van het boek Jesaja met u biddend lezen. Dit hoofdstuk is een profetie over het komende Koninkrijk van Vrede, waarin Jezus als Koning zal heersen. Maar dit hoofdstuk is tegelijkertijd ook actueel voor een ieder, wiens hart door Jezus weer vruchtbaar wordt gemaakt:

“De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vrolijk zijn, en de wildernis zal zich verheugen, en zal bloeien als een roos. Zij zal lustig bloeien, en zich verheugen, ja, met verheuging, en juichen; de heerlijkheid van Libanon is haar gegeven, het sieraad van Karmel en Saron; zij zullen zien de heerlijkheid des HEEREN, het sieraad onzes Gods. Versterkt de slappe handen, en stelt de struikelende knieën vast. Zegt den onbedachtzamen van harte: Weest sterk, en vreest niet; ziet, ulieder God zal ter wrake komen met de vergelding Gods. Hij zal komen en ulieden verlossen. Alsdan zullen der blinden ogen opengedaan worden, en der doven oren zullen geopend worden. Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong des stommen zal juichen; want in de woestijn zullen wateren uitbarsten, en beken in de wildernis. En het dorre land zal tot staand water worden, en het dorstige land tot springaders der wateren; in de woningen der draken, waar zij gelegen hebben, zal gras met riet en biezen zijn. En aldaar zal een verheven baan, en een weg zijn, welke de heilige weg zal genaamd worden; de onreine zal er niet doorgaan, maar hij zal voor deze zijn; die dezen weg wandelt, zelfs de dwazen zullen niet dwalen. Er zal geen leeuw zijn, en geen verscheurend gedierte zal daarop komen, noch aldaar gevonden worden; maar de verlostten zullen daarop wandelen. En de vrijgekochten des HEEREN zullen wederkeren, en tot Sion komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vrolijkheid en blijdschap zullen zij verkrijgen, maar droefenis en zuchting zullen wegvlieden. “

Geliefde broeders en zusters, hoe is het toch mogelijk dat Jezus alsnog al onze afdwalingen van harte wil vergeven en ons deze grote zegeningen wil schenken. Is Hij niet wonderbaar? Zullen we Hem niet met ons hele hart aanbidden en voor altijd danken? God is zo goed. Moge Jezus u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.